

ΕΝΑ ἀτό τα παιδιά σπήλαιος της λευκόφωνης Πανεπιστημίου, τό δύοτον θεούντη απειθέλλοντα υπόλοιπον, είναι τότε επί της γονιάς τῶν ὄδον Κορυφῆ καὶ λευκόφωνης Πανεπιστημίου, δύοτον επί μακρῷ ἔτη κατοικοῦσσεν τοῖς. Το πατέρα αὐτὸ το πατέρα, κατέλαβον αὐτὸ τὴν Ελληνικὸν Κράτος. Τηνίκα διατὰν ἐξερράγη τὴν πατερῷμον ὄμοιο τοῦ στεφανικῆς εἰς τὴν Ρωσικὴν ἀγόνων. Αυτὸν ἔσπειρε εἰς τὴν ἀστούς δόμον Βούλγαριον.

ΣΠΙΤΙΑ ΚΑΙ ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΤΟΥ Κ. ΘΕΟΔ. ΒΕΛΛΙΑΝΗ

Τὸ σπάτι ἔξεινο πό-
λεσθρών αὔλη τοιούτη
κομψές Φαναρίωτι-
στες μετεβίληται εἰς ἑνα-
καρδανῶν σεραῖς,
πατατά τὰς ἐλλογικὰς
μήμεις παμχαλινῶν αὐ-
τῆντας καὶ τὰ περι-
φορά, Κιρών τοιούτου
ἔπειτα εἰς τὸν
καὶ τοιούτου Καλαύνωτη
εν νόσηστοισιν
τὸν ἀρρυνιγόν του. Οἱ
ἄλεως δοὺς οἱ ἐλλογι-
κοί.
Ἐπειδὴ οἱ Ηρακλέων-
ται τὴν ἐπωγῷαν τοῦ
Οδοῦ λογαριασθεῖν του-
σι, οὐδὲν ἵπτο τὸ φῶς
ὅτιναν δύο γανδιαν
καὶ τερασσινα τοι στιπού-
ναι ήτονται.

Ο Δημητράκος Σωτήρος μετέφερεν είς τό σπίτι του τά φαναριώτικα ἥψη καὶ ἐδέσθη τόπος συγχεντροφούμενος εἰς τὴν νέαν προτεύονταν "Ἐλλήνων, τους ὅποιους ἔχει διασυζητήσει εἰς δῆλην τὴν Ἐδρῶντα ἡ θελέα τοῦ δεκαεπούς ἀγόνος.

Από της ἀράγεων τοῦ Κατοδιστρίου εἰς Ναύπλιον, ὅτε ἐσχηματίσθη πεποιθός περὶ τῆς ἴδιωτος τοῦ Ἑλλήνων Κράτους, ἤρξος νῦ σχηματίζεται νέα κοινωνία, ἐδίδοντο δὲ καροφέαταιοι καὶ συναναστροφαι, πράγματα ἄγνωστα εἰς τοὺς πόλ. τῆς Ἐπαναστάσεως χρόνοις. Τὸ σπουδὸν Δημητράσου Σώντους ἦταν ἐξ εἰνεῖν τὰ διάτοιχα ἐδίδυντο πλεύετον τῷ νέῳ κοινωνίᾳ καὶ τοὺς πολιμηθόμενος ἐξ νοῦ, οἱ ὅδοι ἐπειδόντων νῦ ἐπισκεψθεῖν τὴν Ἑλλάδα ἐκευθέαν, φυτάζοντες ὅτι θὰ εἴησιν εἰς αὐτὴν τοὺς ἄνδρας τῶν χρόνων τῆς ἀγαγόποτος.

Έπειτα οι ανάτολης, ήσαν καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ συνοδεύοντος τὸν βασιλέα. Ὁιναν βασικούν στρατού καὶ οἱ διπλωμάται, οἱ ὄντοι διὰ παντὸς τρόπουν παντός εἶδους γραμμογλίας, κατεγγόντα νὰ συμπλήσουν πολιτικὰ ζώματα προσκέψεων εἰς τὴν πολιτικὴν τὸν Κινεργήσεων τον. «Ἐτσι ἵππορχον εἰς τὰς Ἀθῆνας ἀφετά κονωνικά στοιχεῖα, ἐπερχότει δὲ ἐνθάνει πάντας καὶ γαῖα, η ὥστα ἔχοντες διοῖ τότε, μετὰ τὸντοις αἰώνας, ἀπελάμβανεν τὸν Ἑλληνικὸν λαός τα ἀγαθὰ τῆς ἑλλεσπερίας τον. Εἰς ἓντα ἀπὸ τοὺς χοροὺς τοῦ Δημητρίου Σούτσου προσέθερθσαν παγκατά, ἀλλὰ κατασκευάσαν αὐτῷ λαζαροπλάτας, θελήσαν νὰ τὰ πυρωσάσῃ κομψότερα, ἔργονεν εἰς αὐτὰ ἔνα κναυνῆ κρόνια, τὸ ὄποιον ὅμως είλεν ὡς ἀποτέλεσμα να ἀποτῶσιν ὁ προστεκτικοὶ ἐλαφρῶν δημητρίων. «Ἐτοι ἐν ὃν ἡ μουσικὴ ἀνέψουσε τὸ βάλι, οἱ παθόντες ἐτράπησαν εἰς φυγὴν καὶ μετὰ μισθὸν δὲν ἔμεναν εἰς τὰς αἰθούσας παροι μονὸν οἱ οἰκοδεσπόται, θνιστανεῖνοι καὶ αὐτοὶ τὰς συνεπειῶν τῆς αιροδιάληπτηριάσεως. Τὸ περιστατικὸν τοῦτο ἔμεινεν ἴστοριαν καὶ ἀνερέθητο ἀπὸ όλους τοὺς διαμενοντας τότε εἰς τὰς Ἀθῆνας περιηγητάς.

Μετά μακρά ἦτη τὸ σπύτι αὐτῷ περιήλθεν εἰς τὸ Δημήτειον Ράλλην. Ὅτος οὗτος μός τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Γεωργίου Ράλλη, διατελεστὸς νομοθέτης, δύστις ἔχοματος πρόεδρος τοῦ "Αρείου Πάγου καὶ πολέμων ἱερούς" ἐτέλει τὴς βασιεύεις τοῦ "Οὐθονίου". Οὐάλλος τον ἀπὸ νεανικῆς ἥλιστος ἐτέλει φυσικὴ καταεξάφαλα εἰς τὴν πολιτείαν. "Οταν ἡτο φωτιητὴ επάγκη μὲ τοῖς διανιστοντάς καὶ αὐτὸς δοκιμάζει τὰς διαδηλώσεις τῶν πατέρων του, ὁ διώνος ἡτο ἱερούς τοῦ Τευχάνου, ὃτως ἔλεγαν τότε τὸν "Οὐθονία. 'Ο πατέρας του, διὰ ν ἀπομερούντη αὐτὸν ἀπὸ τὰς καθηγηταρινὰς ταραχας, τὸν απετέλει νοσούσαντα εἰς τὸ Παρίσιο. Ἐπέτρεψαν εἰς τις "Αθήνας διδάκτηο τῆς νομικῆς, ὅπου πλέον ἔβαινε θεωρούσαντο ὃ "Οὐθονίας καὶ ξηροὶς να καλλιεργεῖ τὸ ἐλαιοκαρπὸν ἔβασαν. "Ως συνεπάλωσε τὴν νόμιμον μητέραν ἐξελέγη βανύειτης. ἔκποτε δὲ ἐπὶ τενίγητα μόλιςης ἦτη οὐδέποτε οἱ "Αθηναῖς, πλὴν μαζὸς φοράς, τοις ἡγήθησαν τὴν εἰπιστοσύνην την. Κατό την πρώτην μᾶστιστην ἐξέλογην ἐπεισοδίων φέρεισαν τῶν συνταξιοφόρων του καὶ μία σατυρικὴ ἐφημερίδη ἔγραφε περὶ αὐτοῦ τὸ Εὔδιτον:

«Ο Δημητράκης πέρασε τον ἄλλους σήμερι πηλάλα,
Νὰ ιδούμε θὰ τοὺς ὑπεροδῆ καὶ στὰ μυαφὰ καὶ στ' ἄλλα ;»

Από τότε ὁ Δημήτριος έπαιξε πάντα και κατά μέσην ήταν ακάλινος.
"Άλλη" ή πολιτική τον ἀπεργοφόροντας ἐξ ψολωκών και ή επατήμην
ἀφέντη εἰς τὴν πάτη. "Εγνωμενὸς νευτώτας είναι τὴν πορτήν
Κυβερνήσεως τοῦ Χαροπᾶν" Τοις δεκάδας καὶ πλέοντας δημοτούχοτην διπήν
κανείς ἄλλος πολιτευμένος τὴν ἑστοχῆς του. "Υπῆρχεν ἐποχή, κατά
την οποίαν ἦν καὶ ἔφερε τὸν ιδιαιτερόν δημόνον. Εἰς τὰ χωριά ίθιών
εἶχε καταστεῖν κυνήγιος. Εἰς ἑκατοντάδας ἀνήροχοντο οἱ κουμπάροι
του, εἰς τις κουμπάρες δὲ καὶ εἰς τὸ ἐλλού-
μανή ξέσοδα διατανήθη ἡ μεγάλη διὰ τὴν ἑ-
ποχήν περιουστα του. "Εξεις ἀπὸ τὸ σύντιο τού
επιτάχειμα διαρκώς τὰ γαιδούμα τῶν κουμ-
πάρων του, οἱ διποιοι κατηρχούντο ἀπὸ τα
κούρια για νά θησσονται τὴν συνδρομήν του
κουμπάρους των δια κάθε των Ιταλίσσων.

δῆλον. Οἱ θαυμῶν τοῦ Ψερῆ, τῆς Πλάκας καὶ τοῦ Καλαύσθη ἵπαν οἱ ἀμφισσέντοι, τὸν ἔπομεν πάντοτε νῦν χρηματιστήσουσαν τις μαγνούσες καὶ τὰ ιατρίαι τον ἕνετο τοῦ ἀρχηγοῦ τον. Οἱ τιθέντες τὸν διαιρεσιμάτων αἵτον τῆς πόλεως ἵπαν οἱ ἐξιλαστῆροι σταθεῖ, ὅπου θύμωντες τὸ Ράλλαρι. Εξει οἱ Ἡραλαζητῆρες, καθήμενοι ἐπάνωσ εἰς ποτήρια φέροντες τὴν ἑταγώγην «Οἱ τὸν Δημητράζει τὸν Ράλληρ, ἐκοιτσάντων δὲ λογαριασμῶν του, ἀπὸ έσει ἐξενοδονθαν για τὴ βραδιάνη διαδηλώσαι, τους ἕτο τῷ φῶτι ψυχαλών φωτιν καὶ μαῖς ἀγάρις μπάντας ἀπὸ κάλκινα δργανα και ἀγιρόνα τύμπανα, ἐτήγιανσαν κάποι ἀπὸ τη περιφέρεια του σπιτιοῦ ἀρχηγούν του για τὸ ἀπόστον τὸ λόγο τοι πάλι θέγγαζε.

Καὶ οὐ τὰς παραφύσιτις τῆς μάντας ἀνεγγύεντο καὶ οἱ ἡγοι τῆς τικῆς καὶ τοῦ τυπωτοῦ ποτὲ ἀνέστητάν τον Ἰησοὺς ἔξτον δρόμον, εἰς τὸν δόπον ἐκποτίζουσαν καθηγήται τον Παναποτίους καὶ τον παρὰ κάτω θέτο τὸ Ἀστέριον, με τὰς ὑπὸρρους μαθητηράς, τον ὄποιον διέσπει τὸν μάντον μέχρι τον μεσοποτανὸν δι βόσπον, τὸν ἄντον ἔρευν έσοι τέλι οἱ ἥρωες τον Ψυχὴν καὶ τον Καΐλιαστη. Καυ- φαρά, διαν σημητώντα ἀντίστοι ομάδας, ἤροισθον σημητούσι τοι την Ἱωνίαν ἐξείνα καὶ ἀλιά ἐθείστοντα κατὰ τὴν γαδισματίαν.

"Οταν ήμων συντάκτης τῆς „Εφημερίδος“ τοῦ Κορωνῆλη κατά 1892, ὁ Ράλλης εἶχε μεταφέρει τὸ ἐλλογικό του ζεύγον εἰς τα γαφανίτις επιστολάκια επὶ τῆς δύο Κολοτούρων, ώποι σήμερα τὸ Φρουρωτεῖον. Εξει μὲν μεγάλη διάθλωσις ἔφερε τὸν Διητίστων Ράλλην καὶ τοὺς συντακτήματος, του μὲν ξαπαδόρες καὶ ταυούνι, ἐπέδοκεν δὲ νὰ διηλήσῃ ένας ἐκ τούτων κατὰ τοῦ Χαροπᾶν Τοπικών.

Ο διεισθήτης τῆς ἀστυνομίας συνταγματάρχης Μπαρακάτσης είλες κανονίζει μέργια πόλης νικητεργίας δώρις θά επετεύχεται ἡ κυριολογούσα διαδικασία πολιτών εἰς τοὺς δρόμους. "Οταν λοιπόν δ ὄψιν ἐπρόβαλεν εἰς τὸ μπαλόνι καὶ θρησκίσει ωνδιλή, οὐ Μπαρακάτσης ἐπρωχώφεται καθιντά, ἐπιληστάς κάποια ἀπό το μπαλόνι καὶ εἰπεν εἰς τὸν δημιουρόντα διῆγε περιέστι πλέον ἡ ὥρα. Ὁ όρθιος δὲν ἔδωσε καμίαν προσοχὴν καὶ ἔξηρανθήσει ἐκτέμνουν κεραυνοίς κατά τοῦ Τριζιστήν. Ο Μπαρακάτσης ἀπεσύνθη τότε ἀπό τὸν κήπον τῆς Βουλής ἐπρόβαλεν οι πυρωθέστες μὲ τὶς τροφίτες καὶ τερμέλουν σαν τὸν όπιστα, τοῖς ἴστρωνφίους καὶ ἀρχωτήριους, τὸ ὅπαλον ἐτράπητε εἰς τὸ σπίτι τοῦ Ράλλη διαμαρτυρώμενον διὰ τὴν παρεμβασίν τῶν δικαιωμάτων τοῦ πολιτῶν.

Ο Πάιλης έξειμαν και μονομαχώνεις πάνω από τον Ματσάρατσον, ἀλλ' ούτος ἤρνηθη και ἔτσι δέ
είχεν ἄλλην συνέπειαν τὸ περιστατικὸν ἔκεινο. Την ἐποιέντην δύως δὲ
ἀντίθετος μερίς, οὐδὲ διηρέσθη τὴν λειψόφον Πανεπιστημίου καὶ κάτω
ἄπο τὸ σαΐτη τοῦ Πάιλη, ἔσπασαν διόπτρας.

Προσθέστε μὲ τὴν τροπήν.
Προσθέστε μὲ τὸ μόνιμον.
Κυνηγὸν τὸν Κορδούσιον.
Βρέχον τὸν Μυριάνθουν.

Ἐπὶ πεντάνα χρόνια τὸ σπίτι ἐκεῖνο ἦταν τὸ πολυθρόνιον κέντρων τοῦ φαίλικον κώματος. Ήρει τὸ 1920 τὸ ἀπώλετο και τατὰ τὸ δύο τελευτά χρόνια τῆς ζωῆς του, δημηφύλεστος ἐκείνος πολιτικῶς ἔχαστοις ήρει τὸ δόνον Δαλαβίαδον, μαζεύθη τῆς μεγάλης κινήσεως την δοτικά ἐλλαγενή λεωφόρον. Πανεπιστημίου, εἰς Ἑνα δρόμον μετὸν ὄποιαν τε ποευνε κανένα ταξί.

Τό πατέρι έζεινο σπάτη πού είχεν τώλαιο στεγάσει τὸν Δημητρόδο-
σκο. Σύντοι καὶ οὐτείσι τὸν Δημητρὸν Ράλλη μετεβίβλη εἰς δὲν
χρυφαῖα. Εἰς τὸν κήπον ποὺ ἔτρεψεν ὁ Ἀθηναῖος πολιτῶν τῆς πόλεως
μαύλεγκες κατοικεῖς τοι, ἔγεινεν ἔνα χρεωπῶν τῆς πόλεως. 'Ἄλλ,' ἦ-
τεροικεῖ τον μορφὴν παρείμενεν δῶται είχεν. Τοι παλιώτεροι, ἀθηναῖοι
διερχόμενοι ἔζεινεν ἐνθύμησαν τὸν ἄνδρα ἔκεινον, δ ὅποιος
επενίητα γραῦσσα αντεπονοεῖν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἐλληνικὴν προ-
τεύοντας καὶ δ ὅποιος, πα' θνάτος τὰς παραφράδος τον, ἥτο μά-
ται τὴς εἰγνεστέως καὶ τὰς ἀγαθοτέρας φυσιογνομίας πού ἔχει νὴ ἐπ-
δεῖν, ή πολιτικὴν λιτοστορίαν τῆς Εγγάλδος.

ΘΕΟΔ. ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΗΣ

ΚΟΥΒΕΝΤΟΥΔΕΣ

Ἐξετάζεται ἔνας τελειώροιτος τῆς νομικῆς.
Καὶ θηγανής.—Καὶ ποιδ είνε τὸ σπουδαίτερο κάλυμμα τοῦ γάμου;

Φοιτητής.—Η... ἔλλειψης προιωξ,

—Γιὰ ν' ἀρραβωνιαστῷ σκέφτηκα διὸ

χρόνια, γιὰ νὰ παντρευτῶ ἔνα.
— Κδὴ γιὰ νὰ πάρης διαζύγιο.
— Οὗτε μιὰ στιγμή!